

LT

Ketvirtoje klasėje aš ir mano klasiokas buvome išrinkti atstovauti savo klasei „Mis ir Misterio“ konkurse. Buvau drąsi, eidavau visur, kur mane pasiūlydavo, nieko nebijojau; mama sakydavo, kad aš pati geriausia, tai tuo ir tikėjau. Konkursui ji mane aprenė mėlynu gan griežtu kelnų kostiumėliu ir supynė kasą, kurią užlenkusi prisegė prie galvos sage su dantukais. Kasos nekenčiau, jaučiausi su ja ir tuo kostiumėliu kažkaip nepatogiai, lyg per daug suaugusi ir nuobodė. Bet vis tiek maniau, kad man puikiai seksis ir laimėti konkursą bus vieni niekai.

Konkurso metu reikėjo atlikti įvairias užduotis ir tarpusavyje varžytis. Atsimenu, kad reikėjo šokti porose, o šokius vertino komisija ir, žinoma, stebėjo tėvai. Šokant ėmiau jaustis dar labiau nepatogiai, rankos ir kojos pasidarė nejudrios, nežinojau kaip judėti ir ką daryti. Visą laiką stebėjau šalia šokančią porą, tiksliau mergaitę, pasipuošusią balta palaidine nėrinuota apykakle. Ji mokėjo gražiai šokti, visai nebijojo ir jos plaukai netgi buvo palaidi. Vėliau sekė dar keletas užduočių, bet labiausiai atsimenu skirtą tik mergaitėms. Mums reikėjo kuo greičiau naudojantis šaukšteliais išvynioti šokoladinius saldinius iš popierėlių. Aišku, ta mergaitė ir vėl buvo šalia, ji ir laimėjo, o man visiškai nesisekė kovoti su tuo saldiniu. Tuo pat metu bandžiau suprasti, kodėl saldainio išvyniojimas šaukšteliais gali nulemti mano tapimą kažkokia prastesne. Niekaip to nesupratau, tik žinau, kad mane pirmą kartą apėmė visiškos nesėkmės jausmas.

Konkurso pabaigoje pirmiausia paskelbė Misterį. Juo tapo mano klasiokas ir aš lengviau atsipūčiau, nes tai reiškė, kad Mis būsiu aš. Juk kitaip būti net negali – mes atstovaujame vieną klasę. Bet nugalėtoja tapo ta mergaitė. Jie gavo prizą, pasivaišinimą desertu ledainėje, o į mane niekas nebekreipė dėmesio. Jaučiau, kad čia kažkokia neteisybė, ir kad tos užduotys kažkokios kvailos – kaip jos gali nusakyti, kuo esu geresnė ar prastesnė? Tai buvo nelogiška, bet vis tiek nuo to laiko ėmiau lyginti save su kitomis mergaitėmis, tapau tyli, užsisiklėndusi, baili, o jeigu man kas nors pasisekdavo, manydavau, kad tikriausiai nebuvo iš ko rinktis.

Šiandien aš laikiu prie otoneurologo kabineto. Išlenda seselė, paduoda susegtus popierius pasirašyti, sako, kad už kampo yra stalelis su tušinuku pacientams (na, nes pandemija). Tušinuko ten nerandu, bet iš kito kabineto išlenda kita seselė, jos ir paprašau rašiklio. Padavusi perspėja, kad gražinčiau. Rašausi. Lapai taip susegti, kad gerai nesimato, kas parašyta eilučių pradžioje. Sugerūdu į vieną eilutę vardą ir pavardę, nes lyg įžiūriu, kad į apatinę reikia įrašyti asmens kodą, bet seselė jo rašyti nesakė. Palieku tuščią. Atiduodu tušinuką, grįžtu prie kabineto. Laukdama vartau lapus ir stipriai atlenkusi matau, kad apatinė eilutė buvo skirta ne kodui, o pavardei. Išlenda seselė, paima mano popierius. Po minutės vėl išlenda, sako, kad neapverčiau ir kitoje pusėje nepasirašiau. Iškart paprašau tušinuko, nueinu padėti likusių parašų. Grįžtu. Laukiu. Atiduodu popierius. Po kiek laiko iš kabineto išlenda smulki nematyta moteris, kviečia užteiti. Nieko nesakiusi atsistoju, įeinu į kabinetą, paklausiu, kur padėti rankinę, ir atsisėdu į nurodytą kėdę. Prieš mane atsisėda ta smulki moteris, matau gydytojo kortelę. Galvoju: kaip šaunu, nepasisveikinau su gydytoja.

Man atliko du tyrimus: stengiausi nejudėti, tyliai kvėpuoti, neišsiduoti, kaip stipriai buvo nemalonu. Tyrimų išvada – man viskas gerai, esu sveika, o ausies diskomforto, kurį nuolat jaučiu, priežasties tiesiog

nėra. Sako, gal stresas. Išeinu iš kabineto, padėkoju ir atsisveikinu. Kol einu koridoriu, įtampa šiek tiek nuslūgsta, galvoju, kaip buvo kvaila bėgant pakeliui į kliniką beveik pasiklysti. Atsidūrusi rūbinėje jaučiu, kad mano rūbai net šlapi nuo šalčio prakaito ir galvoju tik apie tai, kiek klaidų suskaičiavau belaukdama prie kabineto, ir kokia žiopa mane turėjo palaikyti klinikos personalas. Man pasakė, kad esu sveika, o aš vis tiek jaučiausi lyg vyniodama šaukšteliais saldainį.

EN

In the fourth grade, my classmate and I were chosen to represent my class in the Miss & Mister competition. I was not a shy kid at all and went wherever I was offered. Mom used to say I was the best, that's what I believed. For the competition, she dressed me in a dark blue tight trouser suit and braided my hair then pinned them up to my head with a claw hair clip. I hated the braid, together with the suit it made me feel somehow uncomfortable as if I looked too grown up and boring. Anyway, I still thought I was great and winning the contest would not cost an effort.

During the competition, various tasks had to be performed and we had to compete with each other. I remember having to dance in pairs, and the dances were judged by the commission and, of course, watched by the parents. As I danced, I began to feel even more uncomfortable, my arms and legs became motionless, I didn't know how to move and what to do. The whole time I watched a couple dancing next to me, more precisely a girl dressed in a white blouse with a lace collar. She knew how to dance gracefully and fun, was not afraid at all and even her hair was loose, running down hair spine. A few more tasks followed, but I remember most of it only for girls. We needed to unwrap the chocolates from the papers as fast as we could by using teaspoons. Of course, that girl was right beside me, she won, while I was completely struggling to fight that candy. At the same time, I was trying to figure out why unwrapping a chocolate with teaspoons could make me become someone not as good. There was no way I understood that, I only know that I was overwhelmed for the first time by a feeling of complete failure.

Finally, Mister was first announced. He became my classmate and I felt a relief because it meant Miss would be me. After all, it couldn't even be otherwise - we represented the same class. But oh surprise - that girl was announced a winner Miss. They two got a prize, a dessert, and no one paid attention to me anymore. I felt that there was some injustice here, and that those tasks were kind of stupid - how could they tell who was better or worse? It was illogical, but it made me start comparing myself to other girls. I became silent, reserved, shy, and if in any case I was lucky for something, I always thought I was the last to choose.

Today I am waiting at the otoneurologist consulting room. The nurse pops out, hands the stapled paper to sign, says there's a table around the corner with a pen for patients (well, because of the pandemic). I can't find a pen there, but another nurse comes out, and I ask for a pen. She warns me to return it once I'm done. So I'm signing the papers. The sheets are stapled so tightly that it is hard to see what is written at the beginning of the lines. I hardly had space for my full name in the first line but it seemed the bottom one was for a personal code which the nurse did not say to write down. I leave it blank. I give back the pen and wait at the consulting room again. As I waited, I flipped through the pages, and when I folded harder, I saw that the bottom line was not for the code, but for the last name. The nurse comes out, takes my paper. A minute later she comes out again, saying I wouldn't turn over and sign on the other side. I immediately ask for a pen, signing. Coming back. Waiting. Give the papers to a nurse. After a while, a tiny woman comes out of the consulting room and invites me in. Without saying anything, I stand up, enter the room, ask where to put my handbag and sit in the chair. The woman sits in front of me, I see a doctor's card. I think: shoot, I didn't greet the doctor.

They run two tests for me: I try not to move, breathe quietly and not to show how uncomfortable it is. The result is that everything's fine, I am healthy, and there is simply no cause for the ear discomfort that I constantly feel. They say maybe it's just stress. I thank the doctor and leave. As I walk down the hallway, the tension subsides a bit, I think how stupid it was of me to almost get lost on the way to the clinic. I am in the locker room now and feel my clothes are wet from the cold sweat. I can only think how many goofs I had counted while waiting and that probably the clinic staff thinks I am a complete gawk. So I am told I am healthy and I still feel like unwrapping a chocolate with a teaspoon.

LT

Išsilavinimas

2011 – 2015 dailės bakalauras, Vilniaus dailės akademija, Kauno fakultetas, grafikos katedra. 2015 – 2018 dailės magistras, Vilniaus dailės akademija, Kauno fakultetas, grafikos katedra.

Parodos

2021

Art Compensa Meno įvykis. Vilnius, Compensa koncertų salė.

2019

Pop – up mados iliustracijų paroda. Menų spaustuvė, Vilnius.

Mados iliustracijų paroda. Klaipėdos mados savaitė.

Mados iliustracijų paroda + knygos Iliustruota jaunoji Lietuvos moda pristatymas. Meno galerija Portfolio, Biržai.

2018

Mados iliustracijų paroda. Klaipėdos mados savaitė.

Mados iliustracijų paroda ir knygos Iliustruota jaunoji Lietuvos moda pristatymas. Jonavos meno galerija.

Grupinė Jonavos rajono menininkų paroda. Jonavos meno galerija. Grupinė paroda Žirgas dailėje. Dusetų dailės galerija.

2017

Grupinė Jonavos rajono menininkų paroda. Jonavos meno galerija.

2016

Grupinė paroda, meninis – socialinis tyrimas FRGMNT II, Jonavos meno galerija.

Grupinė paroda, meninis – socialinis tyrimas FRGMNT, VDA Kauno fakulteto meno galerija M2.

2015

Grafikos darbų ir autorinės knygos paroda Nuo. Jonavos meno galerija.

2014

Kauno grafikų paroda Message en Lituanie, Galerie des Escuries, Montagnac, Prancūzija.

2013

Grafikos ir skulptūros paroda Potencija. Šiaulių paveikslų galerija. Grafikos ir skulptūros paroda Potencija. Kauno dailės galerija. Kauno grafikų paroda Message en Lituanie, Grenoblis, Prancūzija.

EN

Education

2011 – 2015 BA in Fine Arts. Vilnius Academy of Fine Arts, Kaunas Faculty, Departments of Graphics.

2015 – 2018 MA in Fine Arts. Vilnius Academy of Fine Arts, Kaunas Faculty, Departments of Graphics.

Exhibitions

2021

Art Compensa art fair. Vilnius, Compensa concert hall.

2019

Pop – up Fashion Illustration solo show. Art Printing House, Vilnius.

Fashion Illustration solo show. Fashion Week Klaipėda.

Fashion Illustration + book Illustrated Young Lithuanian Fashion presentation. Portfolio gallery, Biržai.

2018

Fashion Illustration solo show. Fashion Week Klaipėda.

Fashion Illustration + book Illustrated Young Lithuanian Fashion presentation. Jonava art gallery. Group exhibition. Jonava art gallery.

Group exhibition Horse in Art. Dusetos art gallery.

2017

Group exhibition. Jonava art gallery.

2016

Group exhibition FRGMNT II, Jonava art gallery.

Group exhibition FRGMNT I, gallery M2, VDA Kaunas faculty.

2015

Solo show Nuo. Graphicart and author's book presentation. Jonava art gallery.

2014

Kaunas graphics' group exhibition Message en Lituanie. Galerie des Escuries, Montagnac, France.

2013

Graphics and sculpture group exhibition Potency. Šiauliai art gallery.

Graphics and sculpture group exhibition Potency. Kaunas art gallery.

Kaunas graphics' group exhibition Message en Lituanie. Galerie des Escuries, Grenoble, France.